

— uložit žalobkyním ve věci T-396/09 náhradu nákladů řízení v téže i v projednávané věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek se v podstatě týká otázky, zda bylo Tribunálu, zejména při zohlednění rozsudku Soudního dvora ze dne 8. března 2011, C-240/09, dovoleno zkoumat platnost čl. 10 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾ na základě čl. 9 odst. 3 Aarhuské ⁽²⁾ úmluvy.

Komise uvádí dva důvody kasačního opravného prostředku.

Zaprvé Tribunál — třebaže správně vyjmenoval přísné podmínky, za nichž se podle judikatury Soudního dvora může jednotlivec odvolávat na ustanovení mezinárodních úmluv za účelem přezkumu právních jednání Unie (zejména podmínku, že přezkum na základě ustanovení úmluvy je možný pouze tehdy, nebrání-li tomu druh a struktura této úmluvy, a uplatněná ustanovení se jeví jako bezpodmínečná a dostatečně přesná) — nesprávně rozhodl, že výjimka z těchto podmínek vyplývající z takzvané judikatury Fediol a Nakajima (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. června 1989, 70/87, a ze dne 7. května 1991, C-69/89) platí i pro čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy.

Soudní dvůr již ve svém rozsudku ve věci C-240/09 konstatoval, že čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy nemá bezprostřední účinek. Dále je judikaturu Fediol a Nakajima jakožto výjimku třeba vykládat restriktivně; dosud se použila pouze v oblasti obchodní politiky, a na oblasti ostatních politik může být použita pouze tehdy, jsou-li podmínky pro toto použití jasně splněny, čemuž tak v daném případě není. Článek 10 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 totiž neobsahuje žádný odkaz na ustanovení Aarhuské úmluvy, a ani samo toto ustanovení neobsahuje provedení zvláštního závazku vyplývajícího z této úmluvy ve smyslu judikatury Nakajima. Konečně čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy není dostatečně jasný a přesný, aby bylo možno uplatnit výjimku stanovenou podle judikatury Nakajima.

Zadruhé Komise podpůrně uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy, když rozhodl, že čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 porušuje toto ustanovení již z toho důvodu, že přezkumné řízení stanovené v tomto článku 10 je omezeno na jednání k úpravě jednotlivých případů, zatímco Tribunál měl povinnost konkrétně zkoumat, zda byl čl. 9

odst. 3 Aarhuské úmluvy vzhledem k celku právních jednání, jež má jednotlivec k dispozici na vnitrostátní a unijní úrovni, nedostatečně proveden.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Aarhuská úmluva ze dne 25. června 1998 o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. září 2012 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe v. Komise

(Věc C-404/12 P)

(2013/C 9/45)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a K. Michoel, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Stichting Natuur en Milieu Pesticide Action Network Europe, Evropská komise, Polská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje,

— zrušit rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 14. června 2012 ve věci T-338/08;

— zamítnout žalobu žalobkyň v prvním stupni v plném rozsahu;

— uložit žalobkyním v prvním stupni společně a nerozdílně náhradu nákladů Rady v projednávaném řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle názoru Rady vykazuje rozsudek Tribunálu ve výše uvedené věci dvě porušení práva. I když Rada nepopírá zjištění Tribunálu, že Komise nevystupovala v dotčené věci jako zákonodárce, přesto zastává názor, že Tribunál nevyložil a nepoužil správně takzvanou judikaturu „Nakajima“ ⁽¹⁾ a „Fediol“ ⁽²⁾. Proto Tribunál neprávem rozhodl, že legalita nařízení (ES) č. 1367/2006 ⁽³⁾ mohla být přezkoumána na základě Aarhuské úmluvy ⁽⁴⁾ o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

Dále se Rada domnívá, že volba, kterou učinil zákonodárce v nařízení č. 1367/2006, v každém případě plně odpovídá Aarhuské úmluvě. V tomto ohledu není výklad čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy Tribunálem správný v rozsahu, v němž neuznává svobodu rozhodování, která přísluší stranám uzavírajícím úmluvu.

Rada proto navrhuje, aby byl rozsudek Tribunálu ve výše uvedené věci zrušen a bylo vydáno konečné rozhodnutí ve věci tak, že se žaloba žalobkyň v prvním stupni zamítne v plném rozsahu.

(¹) Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, Recueil, s. I-2069.

(²) Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1989, Fediol v. Komise, 70/87, Recueil, s. 1781.

(³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

(⁴) Aarhuská úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2012 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe v. Komise

(Věc C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci/Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zmocněnci: P. Oliver, J. P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Další účastníci řízení: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Polská republika, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje,

— zrušit rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 14. června 2012 ve věci T-338/08;

— rozhodnout ve věci samé a zamítnout žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 1. července 2008;

— uložit žalobkyním ve věci T-338/08 náhradu nákladů řízení Komise v této a v projednávané věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelky je totožný s důvodem kasačního opravného prostředku ve věci C-403/12 P.

Druhým důvodem kasačního opravného prostředku Komise podpůrně tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy (¹) s ohledem na čl. 2 bod 2 odst. 2 této úmluvy tím, že rozhodl, že nařízení Komise (ES) č. 149/2008 (²) nebylo přijato „při výkonu zákonodárné pravomoci“ ve smyslu uvedeného čl. 2 bodu 2 odst. 2.

(¹) Aarhuská úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1).

(²) Nařízení Komise (ES) č. 149/2008 ze dne 29. ledna 2008, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 vytvořením příloh II, III a IV, které stanoví maximální limity reziduí u produktů uvedených v příloze I uvedeného nařízení (Úř. věst. L 58 s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko) dne 21. září 2012 — Siegfried Pohl v. ÖBB Infrastruktur AG

(Věc C-429/12)

(2013/C 9/47)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Innsbruck

Účastníci původního řízení

Žalobce: Siegfried Pohl

Žalovaná: ÖBB Infrastruktur AG

Předběžné otázky

1) Brání unijní právo ve své současné podobě, zejména

1) obecná unijní právní zásada rovného zacházení,

2) obecná zásada zákazu diskriminace na základě věku ve smyslu čl. 6 odst. 3 SEU a článku 21 Listiny základních práv Evropské unie,

3) zákaz diskriminace v rámci volného pohybu pracovníků zakotvený v článku 45 SFEU,

4) směrnice 2000/78/ES (¹),